

Stierkeuze centraal

Liefhebbers bepalen stierkeuze zonder programma

Drie veehouders vertelden de leden van de Utrechtse Fokclubs Federatie over hun passie voor fokkerij. De avond over (fok)doelgerichte fokkerij draaide om de wijze waarop de sprekers hun stierkeuze bepalen. Kiezen ze zelf of gebruiken ze een paringsprogramma?

Iedereen kan een NRM-kampioene fokken', stelde Jan Hoegen uit Garderen in zijn inleiding op de thema-avond van de Utrechtse Fokclubs Federatie (UFF). Hoegen was één van de genodigde veehouders die over (fok)doelgerichte fokkerij op zijn bedrijf kwam vertellen. 'Mijn vader heeft nooit wat aan fokkerij gedaan, hij gebruikte altijd een eigen stier. Pas in 1980 zijn we op ons bedrijf KI gaan gebruiken. Onze reservekampioene op de NRM van 2002 heeft vijf generaties terug geen bekende afstamming meer', vertelt Hoegen. Kort na de aankoop van Factordochter Selsy 2 op de Tulip Sale van 1996 besloot hij serieus te gaan investeren in de fokkerij. Het streven: een goede fokstier fokken. 'Het afgelopen jaar hebben we tien stieren aan de KI geleverd, het jaar daarvoor zes. Het begint nu eindelijk te lopen. Jammer genoeg duurt het vijf jaar voordat je resul-

**Jan Hoegen:
'Het duurt lang voor
je resultaat ziet'**

taten hebt. Dat is het punt bij fokkerij, je steekt er veel tijd en geld in, waarna het nog heel lang duurt voor je resultaat ziet.' Alle investeringen in de fokkerij hebben nog geen winst opgeleverd. Maar de laatste drie jaar draait Hoegen volgens eigen zeggen positief.

Veehouders die geen ambities hebben om in de fokkerijtop mee te draaien adviseert hij geen stieren te gebruiken die nieuw doorkomen. 'Als een stier echt goed is, dan is hij dat over een jaar ook nog.' Bij die stelling sluit de tweede spreker van deze avond, Joost Wesselingh uit Zoeterwoude, zich aan. Wesselingh gebruikt op zijn veestapel van 150 melkkoeien geen syndicaat- en geen proefstieren en hij wacht na introductie van een stier minimaal een jaar alvorens hem in te zetten. 'Op het grootste deel van de veestapel gebruik ik stieren die 99 procent betrouwbaarheid scoren. Daarom zet ik weinig Amerikaanse stieren in; die

gegevens zijn te onbetrouwbaar.' Wesselingh, die afstudeerde op internationale fokwaardeschattingen, geeft aan bij de stierkeuze altijd naar de indexen van het land van herkomst te kijken. 'Bij het omrekenen van fokwaarden zit er te veel ruis op de lijn. Stieren uit eigen land komen altijd beter uit dan dieren uit andere landen.' Bij selectie van stieren kijkt Wesselingh bij voorkeur naar de onderbalkkenmerken; totaalindexen geven volgens hem onvoldoende informatie voor een gerichte paring.

Jan Prent gaf tijdens de thema-avond de fokkerijvisie van maatschap Withaar uit Nijeven weer. Prent gaf aan bij de selectie van stieren in de eerste plaats naar de bloedlijnen te kijken. 'Je moet goed weten wat de afstamming van een stier is om te beoordelen hoe een stier fokt. Wij kijken eerst naar de bloedlijn, dan naar de lineaire kenmerken, vervolgens naar de secundaire kenmerken en als laatste naar de aAa-code. De bloedlijnen zijn belangrijker dan de codering van een stier, want ook slechte stieren krijgen een aAa-code.'

Christel van Raay

**Jan Prent:
'Bloedlijnen zijn
belangrijker dan
aAa-code'**

**Joost Wesselingh:
'Stieren die 99
procent betrouwbaar-
heid scoren'**

